

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Duces Venetum monachi, & Sancti. cap. XXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

Ligni Vitæ,
QVINTVS ORDO SECVLARIVM,
ad sinistram S.P.N. depictorum,

Q Y I E S T

De Ducibus, & Ducissis Serenissimæ Reipubli-
cæ Venetæ ; qui fuerunt.

Dominantes in potestatibus suis, homines magni-
tute, & prudentia sua præditi : Eccle-
siast. 44.

Duces Venetum Monachi, & sancti. Cap. XXXI.

B. Vetus Participatus, Dux.

B.

Rvs Participatus, seu Badoarius, cognomē
Paureta, vir innocentia & admiranda pietatis
celebris; anno regiminis sui 20. Christi Domini
932. sponte magistratu se abdicans, mo-
sterium Sancti Felicis, de Amiano (quod fu-
rat prius in Urbe Altinati, sub nomine San-
cti Stephani Protomartyris) ingressus, uitamque monachicam
secutus, contemplationi cœlestium totus intentus, reliquum uni-
ta transfigit, ut post mortem miraculis claruerit. Depictus ce-
nitur in palatio Ducis, cum sequenti epistilio.

*Quod decuit iustitiam & pacem colui: tandem concepto voto, in monas-
terio S. Felicis diē clausi. Dandulus lib. 8. c. 10. par. 1. & 20. Marcello
in uita Ducum Venetorum. Monarchia eccl. li. 25. c. 4. §. 2. & alij eponi-
rerum Venetarum scriptores.*

A N N O T A T I O.

Monasterium illud S. Felicis de Amiano, erat, ut intellecti, non longe
ab Heraclea olim ciuitate, apud cuius ruinas conspicuntur quadam
vestigia cuiusdam Ecclesie magna destructe, & nonnullorum aliiorum
edificiorum, extante ibidem Turre & ipsa destructa, quæ usque in hodie-

um Turris S. Felicis vocatur, non longe à turribus litoris maioris Veteriarum, quæ non procul distant à turre, quæ vulgo Tore di Caligo, nominata. Hec dixi propter quosdam qui putarunt (licet minus recte) monasterium S. Felicis illud esse, quod ex opposito S. Georgij maioris, littus versus tendentibus, visitur, & hodie monasterium S. Seruuli vocatur. Cū monasterium illud non S. Felicis, sed S. Galli titulum gesserit, inhabitare ergo à Monachis Benedictinis. Quibus recentibus, ut ad cenobium S. Hilarij, quod est in paludibus Veteriarum, vulgo dalle Gambarare, disiugtrans migrarent, monasterium S. Galli, sanctimonialibus S. Leonis de Matamano datum est inhabitandum, mutato nomine S. Galli, in S. Servio, quod hodie retinet.

S.Pettus Urseolus, Dux.

S.PETRVS Urseolus, uir probitate clarus, cum Rempublicam Venetiam, summa cum laude, annis 2. & diebus 20.administrasset: Ecclesiam sancti Marci, & quod ei vicinum est Hospitium, pauperibus succipiendo, construxisset: amore Divino, ac Sanctorum Guarini, & Romualdi Abbatum persuasionibus, inflammatu, vxore, liberis, ac Ducatu relictis, ipsis Calendis Septembribus anni 978.clam noctu in Aquitaniam concessit, ac monasterio S. Michaelis de Cufano, sub monastico habitu, se inclusit: ubi religione, ac sanctitate florens, miraculisque ante, & post mortem coruscans, obiit die 11.Ianuarii, monachatus sui anno XIX. ac sanctorum Albo adscriptus est. Et in palatio S. Marci visitur, cum hoc distichio:

Ecclesiam S: Marci prior ædificauit.

Deinde & monachus factus, miracula plurima egi.

Dandulus, lib. 8. c. 15. parte 1. & 11. Marcellus, ibidem. Monarchia
lib. 2. 5. c. 4. 8. 4. & alij omnes.